

विडङ्ग, क्ली, (विड् आक्रोशे + इगुपधेति कः ।)
 लवणविशेषः । विटलुण्य इति भाषा । यथा,—
 “पात्रं विडङ्गं कृतके दयम् ।” इत्यमरः ॥
 इति समुद्रतीरासन्नभवां लवणव्यक्तिकां पाचयित्वा
 निव्यादिते लवणे । विटलवणे । इति केचित् ।
 कृतके कृन्निमे । पाचयित्वा लवणयोर्भेदेऽपि कृत-
 कत्वात् रेण्वभित्तिं स्वाभिः ॥ पच्यते इति पाच्यम् ।
 इड् पच यथो पाके हृद्ययोरेति ध्यञ्च चोर्वि-
 तीति कः पाकेन निव्यादितमिति ध्यो वा ।
 वेङ्गिति भिनत्ति विडङ्गं विडङ्गाग्रि इजुडत्वात्
 कः । इति भरतः ॥ तत्पर्यायः । विडङ्गम् २
 काललवणम् ३ विडङ्गलवणम् ४ । इति रत्न-
 माला ॥ द्राविडकम् ५ खड्गम् ६ कृतकम् ७
 चारम् ८ आसुरम् ९ सपाच्यम् १० खड्ग-
 लवणम् ११ धूर्तम् १२ कृन्निमकम् १३ । अस्य
 गुणाः । उष्णत्वम् । दीपनत्वम् । रुच्यत्वम् ।
 वाताजीर्णशूलगुल्ममेहनाशित्वम् । इति राज-
 निघण्टुः ॥ अपि च ।
 “विडङ्गं सचारम्ब्रह्मिणः कफं वाताशुसोमनम् ।
 कर्णं कफमधो वातं सचारयेद्विद्युत् ।
 दीपनं लघुं तीक्ष्णोष्णं रुच्यं रुच्यं अवायि च ।
 विवन्धानाहविष्टम्बद्गौरवशूलशुत् ॥”
 इति भावप्रकाशः ॥

अन्वयः ।
 “विडङ्गं लवणसुतुकोद्दि वहे वैलविवर्द्धनम् ।
 मलवातामविष्टम्बद्गौरवशूलशुत् ॥”
 इति राजवल्लभः ॥

विडङ्गं, क्ली पुं, (विड् आक्रोशे + “विडादिभ्यः
 कित् ।” उणा० १ । १२० । इति अङ्गच् ।
 सच कित् ।) खनामखातौषधम् । (यथा,
 दृष्टत्संज्ञितायाम् । ५५ । ७ ।
 “दृष्टोशीरतिलचौद्रविडङ्गचौरगोमयैः ।
 आम्बलस्कन्धलिप्तानां सङ्गामणविरोपयम् ॥”)
 तत्पर्यायः । वेङ्गम् ३ अमोघा ३ चित्रतङ्कुला ४
 तङ्कुलः ५ क्रिमिन्नः ६ । इत्यमरः ॥ रसायनः ७
 प्रायकः ८ भस्मकम् ९ । इति जटाधरः ।
 वैलुः १० मोघा ११ तङ्कुलः १२ । इति शब्द-
 रत्नावली ॥ जनुन्नम् १३ चित्रतङ्कुलम् १४
 क्रिमिन्नम् १५ क्रिमिशत्रुः १६ गर्हभम् १७
 केवलम् १८ । इति रत्नमाला ॥ विडङ्गा १९
 कृन्निमिहा २० चित्रा २१ तङ्कुला २२ तङ्कुली-
 यका २३ वातारितङ्कुला २४ जनुन्नो २५
 ऋगगामिनी २६ कोराली २७ गरुरा २८
 कापाली २९ वरासुः ३० चित्रबीजा ३१ जन्म-
 हन्नी ३२ । अस्य गुणाः । कटुत्वम् । उष्णत्वम् ।
 लघुत्वम् । वातकफार्तृश्लिमान्ध्यासृचिभ्रान्ति-
 कृमिदोषविनाशित्वम् । इति राजनिघण्टुः ॥
 ईषतिलत्वम् । क्रिमिविधनाशित्वम् । इति
 राजवल्लभः ॥
 “विडङ्गं कटु तीक्ष्णोष्णं रुच्यं वद्विकरं लघु ।
 शूलाभानोदरसृग्नाक्रिमिवातविबन्धुत् ॥”
 इति भावप्रकाशः ॥

विडङ्गः, त्रि, (विड् + अङ्गच् ।) अमिश्रः । इति
 मेदिनी । मे, ४६ ॥
 विडङ्गन्, क्ली, (वि + डङ्ग + क्युट् ।) अशुकरणम् ।
 यथा,—
 “न वेद् कश्चिद्गगर्वचिकीर्षितं
 तवेहमानस्य वृथां विडङ्गनम् ।
 न यस्य कश्चिद्द्वियतोऽस्ति कश्चि-
 द्वैष्यश्च यस्मिन् विधमा मतिर्नृणाम् ॥”
 इति श्रीभागवते । १ । ८ । २६ ॥
 प्रतारणम् । यथा, तत्रैव ।
 “अस्य कर्म च विश्वात्मजजस्यार्कतुरात्मनः ।
 तिर्यङ्गुविद्यु यादःसु तपत्यन्तविडङ्गनम् ॥” २० ॥
 विडङ्गना, क्ली, (वि + डङ्ग + क्यिच् + युच् ।
 टाप् ।) अशुकरणम् । (यथा, कुमारे । ४ । १२ ।
 “असति त्वयि वारुण्योमदः
 प्रमदानामधुना विडङ्गना ॥”)
 प्रतारणम् । (यथा, पञ्चतन्त्रे । ४ । ४६ ।
 “नो चेदेतेषां सकाशात् विडङ्गनां प्राप्य मरि-
 च्यसि ॥” परिहासः । यथा, कुमारे । ५ । ७० ।
 “इयञ्च तेऽन्या पुरतो विडङ्गना
 यदूट्या वारुणराजहार्थया ।
 विलोक्य दृष्ट्वोचमधिष्ठितं त्वया
 महाजनः क्षीरमुखो भविष्यति ॥”)
 विडङ्गितः, त्रि, (वि + डङ्ग + क्तः ।) कृतविड-
 ङ्गनः । तत्पर्यायः । अस्तः २ आङ्गुलः ३ दुर्गतः
 ४ । इति शब्दमाला ॥ (अशुजतः । यथा,
 रघुः । ३ । ५२ ।
 “अतिष्ठदासीत्प्रशेषशोभिना
 वपुःप्रकर्षेण विडङ्गितेश्वरः ॥”)
 विडङ्गरकः, पुं, (विडङ्गल एव । स्वार्थे कन् । लस्य
 रः ।) विडङ्गलः । इति शब्दरत्नावली ॥
 वि(वि)डङ्गलः, पुं, (विड् आक्रोशे + “तमिषिधि-
 विड्ङीति ।” उणा० १ । ११७ । इति कालम् ।)
 नेत्रपिण्डः । इति मेदिनी । से, १२३ ॥ नेत्रौषध-
 विशेषः । इति भावप्रकाशः ॥ खनामखात-
 पशुः । विड्ङी इति हिन्दीभाषा । तत्पर्यायः ।
 औतुः २ माल्कारः ३ दृष्टदंशकः ४ आखसक्
 ५ । इत्यमरः ॥ विरालः ६ विनालः ७ । इति
 तट्टीका ॥ शीतलः ८ नक्तचरी ९ जाहकः १०
 विडङ्गरकः ११ । इति शब्दरत्नावली ॥ निशङ्कुः
 १२ जिह्वापः १३ मेनादः १४ रुचकः १५ ।
 इति जटाधरः ॥ भ्रूविकारातिः १६ शालाहकः
 १७ मायावी १८ दीपलोकनः १९ । इति राज-
 निघण्टुः ॥ (यथा, मनुः । ११ । १६० ।
 “विडङ्गलकाकाखण्डितं जग्धा न्यनकुलस्य च ।
 केशकीटावपमञ्च पिबेद्दृष्टसुवर्षणम् ॥”)
 वि(वि)डङ्गलकं, क्ली, हरितालम् । इति हेमचन्द्रः ॥
 वि(वि)डङ्गलकः, पुं, (विडङ्गल एव । स्वार्थे कन् ।)
 विडङ्गलः । नेत्ररोगस्य औषधविशेषः । यथा ।
 अथ विडङ्गलकविधिः ।
 “विडङ्गलको बहिल्लोपो नेत्रे पच्यविवर्जिते ।
 तस्य मात्रा परिश्रेयो मुखालेपविधानवत् ॥”

सुखालेपो यथा,—
 “अङ्गुलस्य चतुर्थींशो मुखालेपः कनिष्ठिकः ।
 मध्यमस्य त्रिभागः स्वादुक्तमोऽर्द्धाङ्गुलो भवेत् ॥
 स्थितिकालोऽपि तस्योक्तो यावत् कस्त्यो न
 शुष्यति ।
 तेनापि गुणहीनः स्यात्तथा दूषयति त्वचम् ॥”
 स यथा ।
 “यद्येतिरकस्मिन्महावर्षोत्तार्यैः समाग्रकैः ।
 जलपिष्टे वैहिल्लेपः स्वन्नेत्रामयापहः ॥”
 तार्क्ष्यं रसाङ्गनम् ।
 “रसाङ्गनेन चालेयः पथ्याविखदलैरपि ।
 वचाहरिद्राविश्वेन्वा तथा नागरेरिकैः ॥”
 इति भावप्रकाशः ॥
 वि(वि)डङ्गलपदः, पुं, तोलकद्वयपरिमाणम् । यथा,
 “तोलौ द्वौ पिचुरचञ्च सुवर्षं कडवग्रहः ।
 विडङ्गलपदकथौ च पाथीतलसमुच्चरम् ॥”
 इति शब्दमाला ॥
 माल्कारचरणे, क्ली ॥
 वि(वि)डङ्गलपदकं, क्ली, कर्षपरिमाणम् । इति
 वैद्यकपरिभाषा ॥
 वि(वि)डङ्गली, क्ली, विदारी । इति राजनिघण्टुः ॥
 (माल्कारो)
 विडङ्गी, क्ली, (वि + डी + क्तः ।) खगति-
 विशेषः । यथा,—
 “डौनं प्रडौनसुडौनं संडौनं परिडौनकम् ।
 विडौनमवडौनञ्च निडौनं डौनडौनकम् ॥
 गतागतप्रगतितसम्भ्यताद्याञ्च पचियाम् ।
 गतिभेदाः पचियञ्चं कुलायो नीडमखियाम् ॥”
 इति जटाधरः ॥
 विडङ्गलः, पुं, वेतसदृशः । इति हेमचन्द्रः ॥
 विडङ्गजाः, [सु] पुं, (विष् आभौ + क्तिप् । विट्
 आपकं औजो यस्य ।) इन्द्रः । इत्यमरः ॥
 विडङ्गजाः, [सु] पुं, (विडङ्ग आक्रोशे प्रचुहेषम-
 सद्द्विष्णु औजो यस्य ।) इन्द्रः । इति भरतीय-
 द्विरूपकोषः ॥ (यथा, रघौ । ३ । ५६ ।
 “रघुः प्रशाङ्कहस्तुखेन पचिष्या
 श्रावणन्यामभुनाडिडौजसः ॥”)
 विड्, [श्] पुं, (विश्रतीति । विश्र + क्तिप् ।)
 वैश्रः । यथा विट् विड् विश्रौ विश्रः । इति
 मुग्धबोधव्याकरणम् ॥ (मशुचः । विश्रांपति-
 शब्ददर्शनात् ॥)
 विड्, [व्] क्ली, विड्डा । इति विड्गन्वादिशब्द-
 दर्शनात् ॥
 विड्गन्वं, क्ली, (विड्गन्वो यस्य ।) विड्गन्व-
 यम् । इति रत्नमाला ॥
 विड्जः, त्रि, विड्डाजातः । विड्गन्वपूर्वकजन-
 धातोर्लप्रथयेन निव्यञ्जः ॥
 विड्गन्वणं, क्ली, (विड्गन्वत् दुर्गन्वं लवणम् ।)
 विड्गम् । इति रत्नमाला ॥ विटलुण्य इति भाषा ॥
 विड्गवराहः, पुं, (विटप्रियो वराहः ।) आन्व-
 श्चकरः । इति जटाधरः ॥ (यथा, मनुः ।
 ५ । १६ ।